

Amerikanske Aimee Molloy skriver domestic-noir plots, der udfordrer læseren. Foto: PR”

Veldrejet forstadsthiller leger med læseren

Anne Katrine Bagai

Min passion for krimier og thrillers kan nok reduceres til en teenagesommer, hvor jeg pløjede alle Dan Turélls 80'er-mord igennem. Måske har jeg været ignorant? I hvert faldt mindede den amerikanske Aimee Molloy's thriller, *Grænseløs beundring*, mig om, hvorfor den sommer var fed.

Bogen følger det nygifte par Anne og Sam, der er godt i gang med at slå sig ned i den søvnige forstad Chestnut Hill. Dels for at være tæt på Sams mor, men også for at Sam kan åbne sin psykologpraksis i ro og mag. Der er bare en ting. Nogen lytter ved dørene.

Bogen er flot oversat og har et let, lidt kulørt sprog (kapitel 1 indledes med ordene ”Den røv. Den er fantastisk”), men besidder også et indlevende og skarpt, nærmest filmisk billedsprog. Jeg var på, købte fortællingen om det, der lignede midtvejskrise og ennui – og løb lige ind i mørket som en glad og lidt dum golden retriever. *Grænseløs beundring* er en fysisk læseoplevelse med et veldrejet plot, der både gjorde mig begejstret – og en smule gal.

Grænseløs beundring udkom i Laura Kjær Larsens oversættelse på [Forlaget Falco](#) i 2022.